

szerepének a bemutatása. Emellett bemutatom a hadifoglyokkal kapcsolatos törvénykezést a világháborús Monarchiában.

Kulcsszavak: Osztrák–Magyar Monarchia, Szerbia, hadifoglyok, Niš, Priština, Aggházy Kamil, hadifogolytáborok, Esztergom-Kenyérmező, Rudolphe Archibald Reiss, propaganda

Hamerli Petra

(hamerli.petra@gmail.com, Pécsi Tudományegyetem / Università degli Studi di Roma „La Sapienza”)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Magyar–olasz diplomáciai, kulturális és gazdasági kapcsolatok a két világháború között. Közép-európai és balkáni kérdések, konfliktusok hatásai a magyar–olasz kapcsolatokra. Horvát és macedón szeparatisták (Usztasa, VMRO) magyar–olasz támogatása. Szentszéki diplomácia a két világháború között.

Előadás címe:

Horvát politikai menekültek Magyarországon 1934-ben.

Absztrakt

Az olasz–magyar barátsági szerződés aláírását (1927. április 5.) követően Olaszország és Magyarország titkos megállapodást kötöttek egymás kölcsönös politikai támogatásáról, amely a gyakorlatban a magyar revíziós célok olasz, és a jugoszláv-ellenes

törekvések magyar segítségét jelentette. Utóbbihoz – a Jugoszlávia bekerítésére, felbomlásztására irányuló tervekhez – kiváló eszközt jelentettek a horvát és macedón szeparatisták, akik a délszláv államtól való elszakadást tűzték ki célul. A horvát szeparatisták radikális szárnyát az 1929-ben, hathatós olasz támogatással megalapított Usztasa Mozgalom (Ustaša Hrvatska Revolucionarna Organizacija) képviselte, és a szervezettel együttműködve többek között Magyarország és Olaszország is táborhelyeket létesített a politikai tevékenységük miatt emigrációba kényszerült horvátok számára. Az olaszországi usztasa-táborok koordinálását Ercole Conti pisai rendőrfelügyelő végezte, akinek 1934 áprilisában a zágrábi hatóságok terjedelmes jegyzéket nyújtottak át a Jugoszláviában politikai menekültekként nyilvántartott személyekről.

Előadásomban e katalógus adatait vetem össze a jugoszláv statisztikai évkönyv (Statistički godišnjak Kraljovine Jugoslavije) adataival, röviden felvázolva, hogy a Jugoszláviából emigráltak között milyen arányt képviseltek a politikai menekültek. Hosszabban elemzem a Magyarországra érkezettek helyzetét, részletesen kitérve azokra a személyekre, akik a katalógus szerint valamelyik magyarországi horvát táborban is megfordultak 1934-ben, vagy azt megelőzően. Tekintve, hogy a legismertebb magyarországi usztasa-tábor Jankapusztán volt található, külön kitérek azokra a politikai menekültekre, akik a jugoszláv hatóságok szerint ide érkeztek. Ami a kutatás szempontjait illeti, a politikai menekültek helyzetének bemutatásához a nyilvántartás okát, a társadalmi hovatartozást, az

esetleges katonai múltat és az 1934-ben ismert tevékenységet vettem alapul.

Kulcsszavak: Jankapuszta, horvát emigráció, usztasa, magyar–olasz kapcsolatok, politikai menekültek.

Jancsák Csaba PhD

(ettk@eyewitness.hu, Szegedi Tudományegyetem JGYPK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Oktatásszociológia, tanárképzés, ifjúságkutatás, hallgatók, értékek

Előadás címe:

Elbeszélt történelem és a történelemtanítás – Az MTA–SZTE ETTK kutatásai az MTA Tantárgy-pedagógiai programja keretében

Absztrakt

Előadásom az MTA–SZTE Elbeszélt Történelem és Történelemtanítás Kutatócsoport munkájának aktuális eredményeit mutatja be. Az előadás empirikus forrását jelentő kérdőíves adatfelvétel két almintán történt: 2016 novemberében 28 középiskola végzős diákjainak körében (N=869), illetve 2017 márciusában történelemtanárok körében (N=70). A kvantitatív kutatás első hullámában során azt vizsgáltuk, hogy a fiatalok köreiben mely történelmi eseményekről folyik diskurzus, illetve melyek azok a